

PIRMOREIZ DIVVALDĪBA

LPSR XXX čempionāta augstākā līga
[«V-100»]

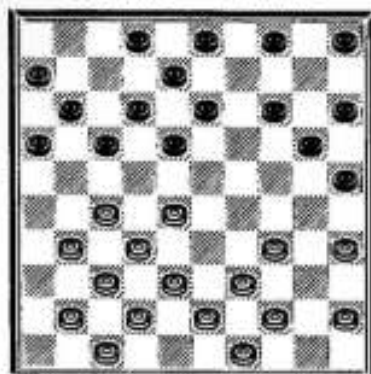
Rīgā, «Aurores» sporta namā risinājās Latvijas PSR starptautiskās dambru čempionāta pēdējais, izšķirīgais posms — augstākās līgas turnīrs. Par čempionāta medaļām cīnījās 12 sporta meistari un 4 meistar-kandidāti.

Izcilu rezultātu — plus 8! — sasniedza Laimonis Zālītis («Vārpa») un Viktors Galkins (ASK). Viņiem abiem piešķirts republikas 1982. gada čempiona tituls. Bronzas medaļu izcīnīja Normunds Kalnbērziņš (ASK). Interesanti, ka uzreiz divas zelta medaļas simtlauciņu dambru vīriešu čempionātu vēsturē piešķirtas pirmo reizi, līdz šim pirmās vietas dalīšanas gadījumā uzvarētāju noteica papildsacensībā.

Ieskatu republikas meistarsacīkšu vēsturē, XXX čempionāta raksturojumu un uzvarētāju jaunrades analīzi sniegsim žurnāla nākamajā numurā. Tagad — spilgtākie momentuzņēmumi no turnīra partijām.

No vīka bāg — lācīm uzkrīt

G. Kalrišs — L. Zālītis

17. ... 17—21. Ja melnie ieņem lauciņu 26, tad «zelta kauliņš» 48 izstrūkuma dēļ balto kreisā spārna tālāka attīstība būs ļoti

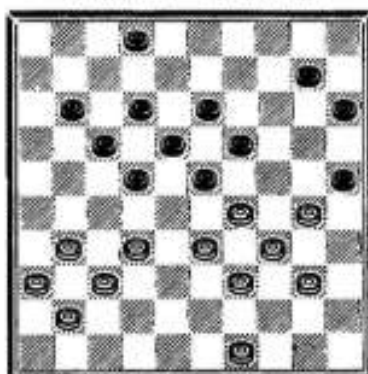
apgrūtināta. Balte, protams, cenšas izvērtties no šīm nepalikšanām.

18. 31—261. Pozicionālās lamatas attaisnojušās, seko 8 gājienu kombinācija.

18. ... 20—241 19. 26:17 11:31 20. 37:26 18—22 21. 28:17 12:21 22. 26:17 24—29 23. 34:23 25—30 24. 35:24 13—19 25. 24:13 8:46. Balte padevās.

Pretrīciens

G. Kalrišs — A. Keisels

Balto labajā spārnā izveidojies bezgalsta grupējums, taču, ja izdosies pārņemt punktus 28 un 24, tad turpmākā attīstība reizes nesagādās.

33. ... 15—20 34. 32—28. Ja mēģina vispirms ieņemt lauciņu 24: 34. 40—35 10—15 35. 30—24 19:34 36. 35:24, tad seko 36. ... 23—28 37. 32:23 22—27 38. 31:22 17:30 X.

34. ... 23:32 35. 37:28 10—151. Ja 35. ... 2—8, tad var sekot 36. 30—24 19:30 37. 40—35, ar izlīdzinājumu.

36. 30—24. Zaudē forsēti, taču aizsardzības iespājas atrast jau grūti.

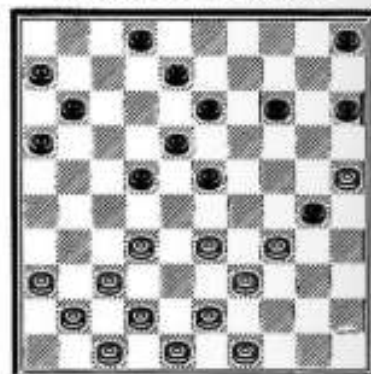
36. ... 19:30 37. 40—35 17—211. Skaistli! Arī pēc 37. ... 18—23 38. 29:16 13—18 39. 35:24 20:38 40. 16—11 22:44 41. 11:13 44—50 42. 13—9 50—45 pārsvers mel-

najiem, taču partijā izdarītais prettrīciens punktu uz «ix» liek bez kavēšanās.

38. 28:19 21—26 39. 35:24 26:46. Balte padevās.

Aktivitāte nevietā

S. Andrejevs — G. Zālītis

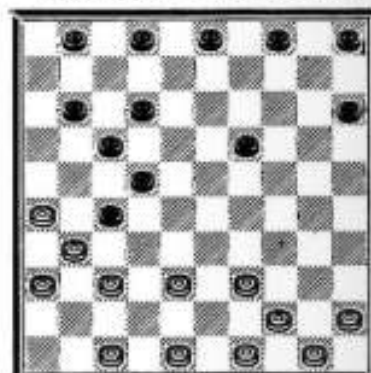
26. ... 22—271. Centieni raidīt cīņā labā spārna spēkus ir saprotami, bet...

27. 32:21 16:27 28. 34—291. Kombinācijas ideja nav jauna, taču ne tik viegli pamanāma.

28. ... 23:34 29. 37—32 27:29 30. 43—38 34:32 31. 25:3 32—37 32. 41:32 15—20 33. 3—8 20—25 34. 8:10 5:14 35. 48—43. Balte uzvarēja.

Pēc J. Sausa receptes

V. Zvirbulis — A. Jermakovs

Balte var trīsreiz uzbrukt kīļa kauliņam 27, taču melnajiem ir tikpat «aizsargu». Izšķirīgā pārsvera iegūšanas paņēmieni šādā tipa pozīcijās uzrādīti J. Sausa vadītajā nodaļā «Pozicionālā spēle starptautiskajā»

Latvijas PSR XXX čempionāta augstākā līga

1982. g. februāri	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	P.	V.
1. V. Galkins	●	1/2	1	1/2	1	1/2	1	1/2	1/2	1	1	1/2	1	1	1	1/2	11,5	1—11
2. L. Zālītis	1/2	●	1	1/2	1/2	1	1/2	1	1/2	1	1/2	1/2	1	1	1	1	11,5	1—11
3. N. Kalnbērziņš	0	0	●	1	1/2	1/2	1/2	1	1	1/2	1	1/2	1/2	1	1	1	9,5	111
4. A. Keisels	1/2	1/2	0	●	1/2	1/2	1	1	1	1/2	0	1	1	1/2	1	1	9	4.
5. G. Zālītis	0	1/2	1/2	1/2	●	1/2	1	1/2	0	1	1	1	0	1	1	1	9	5.
6. V. Zvirbulis	1/2	0	1/2	1/2	1/2	●	1	1	1	1/2	0	1/2	1/2	1/2	1	1	8,5	6.
7. A. Jermakovs	0	1/2	1/2	1/2	0	0	●	1/2	1	1/2	1/2	1	1/2	1/2	1	1	8	7.
8. J. Rimša	1/2	0	0	1/2	1/2	0	1/2	●	0	1	1/2	1	1	1/2	1	1	8	8.
9. I. Trubko	1/2	1/2	0	0	1	0	0	1	●	1/2	1/2	1/2	1/2	1/2	1	+	7,5	9.
10. L. Lāze	0	0	1/2	1/2	1/2	1/2	1/2	0	1/2	●	1/2	1/2	1	1/2	1	1	7,5	10.
11. O. Maļugins	0	1/2	0	1	0	1	1/2	1/2	1/2	1/2	●	1/2	0	0	1	1	7	11.
12. J. Levins	1/2	1/2	1/2	0	0	1/2	0	0	1/2	1/2	1/2	●	+	1/2	1/2	1	6,5	12.
13. S. Andrejevs	0	0	1/2	0	1	1/2	1/2	0	1/2	0	1	—	●	1	1/2	1	6,5	13.
14. G. Kalriša	0	0	1/2	0	0	1/2	1/2	0	1/2	1/2	1	1/2	0	●	0	1/2	5	14.
15. O. Gorskis	0	0	0	1/2	0	1/2	0	0	0	0	0	0	1/2	1/2	1	●	4	15.
16. V. Dobums	1/2	0	0	0	0	0	0	0	—	0	0	0	0	0	0	●	1	16.

Divkārtējais republikas čempions VIKTORS GALKINS un viņa treneris ĒMĀNUILS MERINS.

I. Kazarnovska foto

dambretē» (sk. «Dambretes» 1981. g. 5. numuru). Lūk, variācija par šo tēmu.

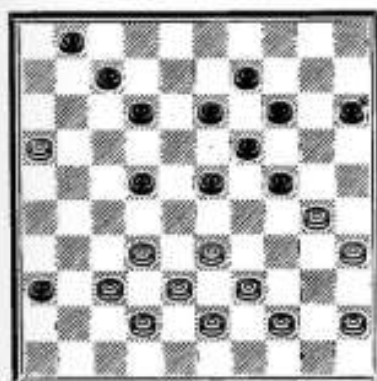
25. 47—41 1—6 26. 37—32 11—16 27. 32:21 16:27 28. 41—37 6—11 29. 37—32 11—16 30. 32:21 16:27 31. 39—33 19—23 32. 33—29! Atvirzošais upuris — uzvaras mehānisma galvenais elements.

32. ... 23:34 33. 38—33. Tagad draud 33—28, bet uz 33. ... 27—32 seko 34. 44—39 X.

33. ... 34—40 34. 45:34 27—32 35. 49—43 2—7 36. 48—42 7—11 37. 44—39 4—9 38. 42—38. Baltie uzvarēja.

Skaldi un valdi!

L. Lāze — L. Zālītis

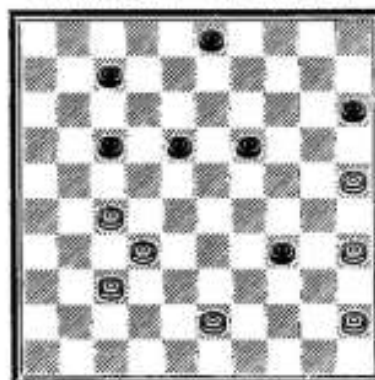
Centrs melnajiem, arī lauciņš 47 novājināts, taču baltie nav zaudējuši cerības noturēt līdzsvaru, piemēram, ar nomaigu 37—31.

31. ... 24—29! 32. 33:24 22—28. Balto spēki saskaldīti, drauds 36—41 nav atvairāms (uz 33. 32—27 seko 33. ... 28—32 34. 37:28 23:21 35. 16:27 36—41).

33. 44—40 36—41 34. 37:46 28:48 35. 39—34 48:39 36. 34:43 14—20 37. 43—39 20:29 38. 39—33 9—14 39. 33:24 14—20. Melnie ieguva kauliņu un uzvarēja.

Upuris upura galā

O. Majugins — S. Andrejevs

Melnie ieņēmuši punktu 34, taču jāreķinās ar gāieni 35—30. Izšķirīgā pārsvara vēl nav, taču melnajiem izdevās savu pretinieku samulsināt.

42. ... 19—23!. Rodas iespāids, ka priekšpostenis 34 tiek atstāts «likteņa varā».

43. 37—31. Protams, uz 43. 35—30! seko 43. ... 17—22 X. Pēc 43. 43—38 3—8 44. 37—31 8—12 45. 38—33 17—22 46. 31—26 izveidojas tā pati pozīcija, kas partijā. Arī pēc upura 43. 27—21 17:26 44. 35—30 18—22 45. 39:30 7—11 utt. balto situācija neapskaužama.

43. ... 3—8 44. 31—26. Ja 44. 35—30, tad 44. ... 17—22 45. 30:39 22—28 X.

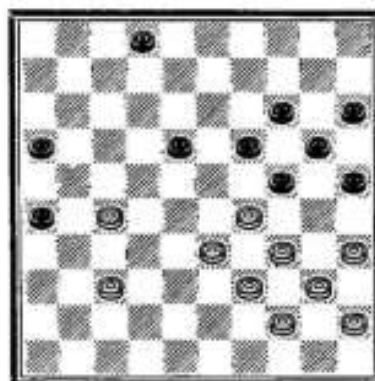
44. ... 8—12 45. 43—38. Tagad uz 45. 35—30 sekot 45. ... 34—40 46. 45:34 23—28 47. 32:23 18:40 X.

45. ... 17—22 46. 38—33 22:31 47. 26:37 18—22 48. 35—30. Pēc 48. 37—31 34—39 49. 33:44 22—28 50. 32—27 28—33 galotne baltajiem ļoti nepatīkama, taču tieši šeit vēl varēja meklēt izredzes uz neizšķirtu.

48. ... 12—18 49. 30:39 7—12 50. 39—34 23—28 51. 32:23 18:38 52. 37—32 38:27 53. 34—29 12—18 54. 29—24 18—23, un galotnē melnie uzvarēja.

Nevis divkārt, bet trīskārt

I. Levins — A. Jermakovs

Balto kreisais spārns novājināts, taču situāciju glābj nomaiga.

44. 27—22!. Protams, gribētos atstāt uz galdiņa malējo kauliņu 26, taču izglābties varēja vienīgi ar trīskāršo nomaigu: 44. 37—31 26:37 45. 27—22 18:27 46. 29—23 19:28 47. 33:42, un pozīcija aizsargājama.

44. ... 18:27 45. 29—23 19:28 46. 33:31 24—29 47. 34:23 25—30 48. 35:24 20:18 (draud 18—22, 16—21, 21—27) 49. 31—27 18—22!. Acīmredzot, tieši šo upuri baltie nebija novērtējuši.

50. 27:18 16—21. Melnie izveidoja pārārumu un galotnē uzvarēja.

V. Vītola komentāri

(Nobeigums — sekos)

PIRMOREIZ DIVVALDĪBA

LPSR XXX čempionāta augstākā līga
(V-100)

(Nobeigums. Sākumu sk. «Dambretes»
1982. g. 5. numurā)

Tas skaistais «simtlauciņu gads»

«Latvijas I čempionāts simtlauciņu dambretē notika 1953. gadā...» Tikko aizvadītā turnīra «vidējam dalībniekam» šī informācija nekādas emocijas neizraisīs, viņš taču tai laikā vēl nebija nācis pasaulē... Varbūt viņš aizrādīs, ka spēles oficiālais nosaukums gan ir citāds. — Nē! — iebildīs veterāni, — jauno spēli toreiz sauca tieši tā!

Un «vecās gvardes» pārstāvji, tikko saruna ievirzījusies tādā gultnā, labprāt pakavēsies romantiskās atmiņās par laikiem, kad «zāle bija zaļāka» un «saule spīdēja spožāk». Bet ja nu bez īpašas apjūsmašas? Kā tad īsti tas bija?

Saulainas 1953. gada jūlija dienas kluba vasaras bāzē Kirova parkā (tolaik gan biežāk lietoja veco nosaukumu — «Vērmanītis»). Pie simtlauciņu galdiņiem — iesācēji (tikai divi dalībnieki pirms tam bija izmēģinājuši spēkus turnīrā), taču sacensību nosaukums leņķis — Latvijas PSR čempionāts. Publikas atlieksmi var raksturot ar vārdiem — labvēlīga zīnkārība. Nu, piemēram, tā kā tagad pret brīdī vai tikko modē nākušo «rendziju». Bet paši dalībnieki, ko viņi domāja, kā vērtēja vēl nebijušo pasākumu?

Daudzi bija dzirdējuši un šo to pat redzējuši no «lielās dambretes» kombinācijām. Katra jauna pozīcija, ko demonstrēja erudīti (viņi bija lasījuši V. Giljerova grāmatu), izraisīja apbrīnu, cieņu un nedalītu sajūsmu. Tas tik ir ko vērts! Bet, vai tiešām valdīja tikai entuziasms un prieks par lieliskajām iespējām? Nē, bija arī šaubas un iebildumi: «Tādi «vairākuma» triki jau iespējami tikai kompozīcijā... Te nav nekā no krievu dambretes smalkās, filigrānās elegances... Pat ar trīs dāmām uzvarai nepietiek!» Arī pavisam pesimistiski: «Es tik daudz laika un darba esmu atdevis «mazaļai dambretei», bet tagad viss veļti — krievu dambretes čempionāti turpmāk vairs nenotiks...»

Jā, katrs jaunievedums sastop pretestību. Tomēr baumas par 64 lauciņu spēles «likvidēšanu» izrādījās nepamatotas. Un, kas attiecas uz jaunradi, tad vairākuma kombinācijas tika saņemtas un realizētas (I) jau pirmajā turnīrā. Galvenais, ka visi izjuta citās garī un daudzi nāca pie slēdziena, ka tieši simtlauciņu spēle ir viņu eicinājums.

I čempionātā bija arī kuriozi. Piemēram, Zvirbulis — Segala partijā baltie jau sākumā palika bez diviem kauliņiem, taču vēlāk, abiem partneriem par pārspeilumu, partija beidzās neizšķirti. Bija arī nopietni jaunrades sasniegumi, piemēram, Stepiņa kombinācijā uzvara pret meistarū Romanošu. Lai nu kā ar spēles kvalitāti, taču viss bija jauns, nepierasts, «pirmoreiz», un dalībnieki brīžiem jutās kā Kolumbi, kas tikko atklājuši Ameriku.

Tas nu tā — veterānu skatījumā. Bet, vērtējot ar šodienas mērauklu, kāds tad īsti bija «tas laiks, kad strauji pūkst sirds»?

1953. gadā rīdzinieks Vladimirs Romanovs, tolaik vienīgais dambretes meistars Baltijas republikās, izcīnīja 2.—3. vietu PSRS čempionātā (pie 64 lauciņu galdiņa). Pirmā medaļa Latvijas dambretei! Tai pašā gadā sākās «simtlauciņu ēra», par ko tikko atgādinājām. Taču ne tikai šo priecīgo notikumu dēļ 1953. gads saucams par pagriezienu punktu Latvijas dambretes vēsturē. Galvenais: šajā gadā nodibinājās (atdalījās no šaha un dambretes sekcijas) Latvijas PSR dambretes sekcija (kopš 1959. gada — federācija). Jaunā sekcija bez kavēšanās ķērās pie darba un pēc gadiem pieciem jau bija sevi apliecinājusi par vienu no labākajām republikā. Taču tas ir cits stāsts, to vajadzētu turpināt nākamgad, 30 gadu jubilejas svētkos. Atgriezīsimies pie «simtlauciņu» čempionātiem, lai arī tie bija tikai viena un ne jau nozīmīgākā daļa no dambretes organizatoru veikuma piecdesmitajos gados.

Trīsdesmit rindīņas

Republikas čempionātu kārtas skaītis (par divi lielāks, nekā PSRS čempionātiem) lieku reizi atgādina, ka republikas I čempionāts bija vienas no pirmajām oficiālajām meistersacīkstēm valstī. Tagad Latvijas čempionu sarakstā aizpildītas 30 rindīņas, to atrodami pavisam 12 uzvarētāji, taču atkārtoti pie zelta līkuli tikai 5 dambretisti. Andris Andreiko pēc uzvarām 1959. un 1960. gadā izgāja dziļākos ūdeņos un samierinājās ar divkārtējā Latvijas čempiona titulu. Šogad viņu «pāņāca» Viktors Galkins, kas pirmo uzvaru republikas meistersacīkstēs svinēja pērn. Laimonis Zālītis savām 1972., 1975. un 1980. g. zelta medaļām pievienoja ceturto, tagad tās viņam ir tikpat, cik Emanuelam Mārinam, kas uzvarēja tajā godā 1970., 1971., 1974. un 1976. gadā. Vienpadsmit laimīgas reizes bijušais Valdim Zvirbulim: 1955.—1958., 1961., 1962., 1966.—1969. un 1973. gads. Lai arī šim rezultātam ir nepārprotama «retro» piegarša, tomēr līdz jaunam rekordam, acīmredzot, būs krietni vien jāpagaids.

Īsa pamācība medaļu kalšanā

Republikas XXX čempionāta laureāti pa trim izcīnīja 22 uzvaras. Tas ir ļoti daudz, ja ņemam vērā, ka pēdējos gados pie simtlauciņu galdiņa palielinājušās neizšķirto tendences. Protams, daļēji šo rezultātu var izskaidrot ar dalībnieku atšķirīgo meistarību, taču pietiekami daudz bija tādas uzvaras, kas gūtas saturīgā un interesantā divcīņā. Tātad — dažos vārdos par uzvarētāju partijām. Kādā veidā tika kaidināts panākums?

Laimonis Zālītis ar kombināciju pieveica Kairišu (sk. «Dambretes» 5. numuru), taktikas elementi noslēdza viņa stratēģiskos plānus pret Gorski (apļienca pretinieka ķīli) un Kalnbērziņu (pāņēma punktu 28), partijā ar Andrejevu viņš apļienca un izolēja kauliņu 23. Klasiskajā shēmā Zālītis pārliecinoši apspēlēja Dobumu, priekšrocības ieguva arī pret Keiseli. Iemīļots panēmieni L. Zālītis ir lauciņa 36 pārņemšana (ar melnajiem): tādā veidā viņš uzvarēja Lāzi (sk. «D» Nr. 5), arī pret Zvirbuli ieguva brīvāku spēli, pie tam pēdējais rupji kļūdījās, turpretī G. Zālītis pret savu brālēnu šajā shēmā prata noturēt līdzsvaru. Partijā ar Rimšu (sk. tālāk) L. Zālītis ielauzās punktā 28 un sarežģītā saistībā izmantoja pretinieka pozīcijas bezatbalsta stāvokli. Turnīrā Zālītis spēlēja aktīvi, tomēr nezaudēja realitātes izjūtu un vajadzības gadījumā savlaicīgi forsēja neizšķirtu (pret Majuginu un Levinu).

Viktors Galkins Majuginu pieveica, izveidojis kombinācionālo draudu tīklu, turpretī pret Levinu taktiskā redze pievīla (lai gan var pieļaut, ka glābšanās ceļš pēc pretinieka kombinācijas bija paredzēts iepriekš). Pārņēmt centrū un pakāpeniski palielinot pārsvaru, viņš uzvarēja Gorski (partiju sk. tālāk). Arī pret Lāzi izšķīra teritoriālie ieguvumi: ķīlis, pretspēles neitralizēšana, svarīgāko punktu pārņemšana. Ar pretinieka spēku saistību un tam sekojošu uzspīdzināšanu tika pieveikts Kairišs, bet uzvara pret Kalnbērziņu atnāca ar standarta veida plānu slēgtā ķīļa pozīcijā: centrālā kauliņa 23 upuris ar tam sekojošu vairākkārtīgu uzbrukumu kauliņam 27. Klasiskā shēma pret L. Zālīti nedeva pārsvaru nevienam no partneriem, bet partijā ar Levinu Galkins īstajā brīdī pārgāja aizsardzībā.

Normunds Kalnbērziņš ar taktiskajiem panēmieniem pieveica Gorski (pirms tam ieguvis teritoriālas priekšrocības) un Rimšu (te pretinieks iesita bumbu savos vārtos). Trubko pozīcija tika sasīta, pilnībā paralizējot pretspēli, bet Majuginu viņš pārspēja klasiskajā shēmā. Uzva-

ra pret Dobumu atnāca pēc metodiska spiediena pretinieka spārnā. Viena no labākajām partijām Kalnbērziņam bija pret Keiseli: aktīva cīņa galdiņa malās, pretspēles apslāpēšana, pretinieka spārna novājināšana un tehniska, pakāpeniska pārsvara realizācija. Raksturīgi, ka arī neizšķirti rezultāti (ar Andrejevu, Lāzi, Zvirbuli, Levinu) radās pēc sarežģītas, saspringtas cīņas. Vienīgi turnīra beigās Kalnbērziņš, acīmredzot, pagura, par ko liecina partija ar G. Zāliti (lai arī te izdevās laimīgi izglābties) un neizšķirti «bez tīpašām pretenzijām» pret Jermakovu un Kairišu.

Pēc CDK vecākā trenera E. Mārīna domām (to apliecina arī partiju analīze), šajā turnīrā vissaturīgākā jaunrade bija L. Zālītim. Protams, arī V. Galkina rezultāts pelnīja ievērojamo. N. Kalnbērziņam vajadzētu pilnībā pārkvalificēties uz simtlauciņu spēli, citādi tālāka izaugsme tiek nevajadzīgi bremzēta.

Ilustrējot abu 1982. gada Latvijas čempionu spēli, nododam lasītāju vērtējumam divas partijas.

J. Rimša — L. Zālītis

1. 33—29 18—23 2. 29:18 13:22 3. 34—29 8—13 4. 40—34 12—18 5. 45—40 7—12 6. 31—26 1—7 7. 50—45 2—8 8. 38—33 16—21 9. 32—28 19—23 10. 28:19 14:23 11. 35—30 10—14 12. 40—35 14—19 13. 44—40 4—10 14. 42—38 22—28. Melnie drosmīgi ielaūzās pretinieka nometnē.

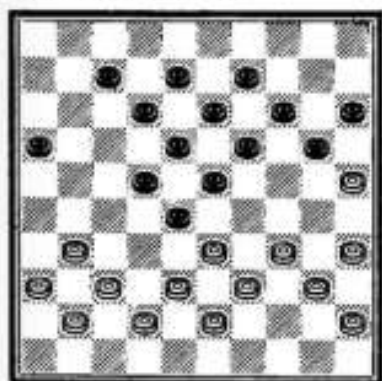
15. 33:22 17:28 16. 26:17 11:22 17. 38—33 19—24 18. 30:19 13:24. Spīles neitralizē balto iespējas labajā spārnā.

19. 37—31 9—13 20. 49—44 3—9 21. 47—42. Ja 21. 31—27 22:31 22. 36:27, tad 22. ... 28—32 23. 27:38 23—28, un pēc nomaņas melno spēki ir labāk mobilizēti.

21. ... 6—11 22. 43—38 10—14 23. 41—37 14—19 24. 46—41 20—25 25. 29:20 25:14. Izaicinoša atkāpšanās.

26. 34—30 5—10 27. 48—43. Balte, acīmredzot, plāno saņemt spīles pretinieka centrālā grupējumu, tādēļ nevairās no bezatbalsta situācijas.

27. ... 15—20 28. 40—34 10—15 29. 30—25 11—16 30. 44—40.

30. ... 16—21. Melnie tēmē uz kļūtu lauciņu 27.

31. 34—29. Pēc 31. 31—27 21:32 32. 38:27 22:31 nedrīkst 33. 36:27, jo 19—24, 23—28 un 24—30 X.

34. ... 23:34 32. 40:29 21—26. Nav slikti arī 32. ... 21—27, bet melnie, draudot 28—32, nolēmuši forsēt notikumus.

33. 38—32 19—23 34. 42—38 23:34 35. 32:23 18:29 36. 39:30 13—18 37. 33:24 20:29 38. 43—39 22—28 39. 39—34 29:40 40. 45:34 15—20. Sākoties otrajai vidusspēlei, balto bilance neapskaužama: pasīvi kauļi abos spārnos, «iestrādājis» 41.

41. 38—32 8—13 42. 32:23 18:40 43. 35:44 13—19 44. 31—27. Balte samierinā-

julies ar kauļa zaudējumu, jo pēc 44. 44—40 20—24 45. 40—35 24—29 pretinieks netraucēti soļo dāmā.

44. ... 20—24 45. 37—32 24:35, un 65. gājienā balte padevās.

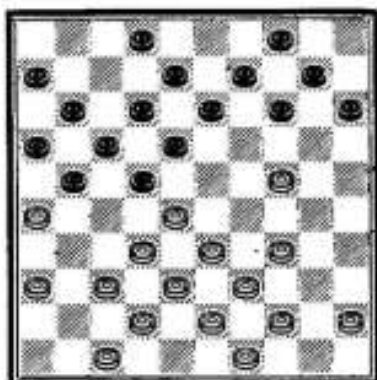
O. Gorsklis — V. Galkins

1. 32—28 18—22 2. 37—32 12—18 3. 41—37 7—12 4. 46—41 1—7 5. 34—29 20—25 6. 40—34 14—20 7. 45—40 10—14 8. 50—45 5—10 9. 31—26 19—23 10. 28:19 14:23 11. 32—28 23:32 12. 37:28 20—24 13. 29:20 25:14. Atklātne melnie spēlējusi mērķtiecīgāk: ieņemtas izejas pozīcijas cīņai par centra lauciņiem.

14. 41—37 16—21. Melnie izdevīgā brīdī grib pārņemt punktu 27.

15. 38—32 11—16 16. 43—38 7—11 17. 48—43 13—19 18. 34—29 9—13 19. 29—24. Labāk būtu izdarīt trīskāršu nomaiņu 19. 29—23 18:29 20. 33:24 22:33 21. 38:29 utt.

19. ... 19:30 20. 35:24 3—9 21. 40—34.

21. ... 21—27. Spēku mobilizācija beigusies, melnie uzsāk aktīvas darbības.

22. 32:21 16:27 23. 37—31 13—19 24. 24:13 8:19 25. 34—29 19—23 26. 28:19 14:34 27. 39:30 18—23. Melno teritoriālais pārsvars vairs nerada šaubas.

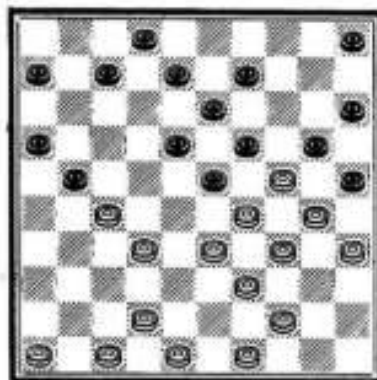
28. 43—39 10—14 29. 45—40 9—13 30. 42—37 2—8 31. 40—34 14—19 (ar draudu 17—21) 32. 37—32 11—16 33. 32:21 16:27 34. 47—42 6—11 35. 42—37 13—18. Baltajiem tā arī nav izdevies atrast pretspēli, to pozīcija pasliktinās ar katru gājenu.

36. 44—40 8—13 37. 33—29 4—10 38. 49—43 10—14 39. 39—33 14—20 40. 40—35 20—25. Arī labajā spārnā baltajiem vairs nav perspektīvu.

41. 43—39 23—28 42. 37—32 28:37 43. 31:42 19—23 44. 42—37 27—31 45. 36:27 22:42 46. 38:47 17—22. Balto galvenais grupējums palicis bez atbalsta, melno uzvaru ir tikai tehnikas jautājums.

47. 47—42 11—16 48. 42—37 22—27 49. 37—32 27:38 50. 33:42 23—28 51. 42—37 12—17 52. 37—31 16—21 53. 30—24 18—22 54. 29—23 28:30 55. 35:24 21—27 56. 34—29 27:36 57. 29—23 36—41. Balte padevās.

J. Rimša — S. Andrejevs

Balte izvēlējušies sarežģīto Bonnara sistēmu un ieguvuši visai perspektīvu pozīciju.

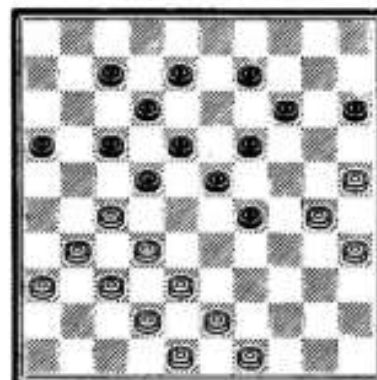
23. ... 5—10. Protams, melnie labprāt kauļiņu 5 uzreiz pārceļtu uz 14...

24. 27—22. Izmantojot sietveida izvietojumu pretinieka nometnē, balte sāk tālu aprēķinātu taktisko operāciju.

24. ... 18:38 25. 29:18 38:40. Otrs si-
liens ir sliktāks.

26. 18—12 25:43 27. 12:5 19:30 28. 35:24 20:29 29. 44:35 7—11 30. 48:31 21—27 31. 5—41 29—34 32. 39:30 27—31 33. 41:8 2:13 34. 30—24. «Viesulvētrā» gājuši bojā 19 kauļiņi, pie tam vairāk cietuši melnie. Balte uzvarēja.

J. Levins — A. Keisels

31. 49—44. Vajadzēja spēlēt 31. 43—39 31. ... 9—13 32. 44—39. Ja 32. 43—39 tad 32. ... 29—34 33. 31—26 34:43 34. 48:39 22:31 35. 36:27 23—28 36. 32:23 19:28 X.

32. ... 29—34. Baltajiem vairs nav apmierinošu gājenu.

33. 31—26. Nedrīkst 33. 39—33, jo 34—40, 23—28, 19:50 X.

33. ... 22:31 34. 36:27 14—20 35. 25:14 34:25 36. 14—9 13:4 37. 38—33 17—22. Melnie uzvarēja.

V. Vītols (Rīga)

PERS SPORTA MEISTARS VLADIMIRS DANILOVS

(Rīgas «Daugava», dzimis 1954. gadā, Rīgas pilsētas Ļeņina raj. Dzīvokļu saimniecības ražošanas pārvaldes pedagogs. Dambreti spēlē kopš 1970. gada, pirmais treneris V. Adamovičs. Republikas čempions komandu ieskaitē 1975. gadā. Sporta meistara normu izpildīja V. Sokova piemēnas turnīrā (2.—4. vieta) Narvā 1981. gadā.

